ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΛΟΥΚΑ – Ήχος β΄. Εωθινόν Η΄.

Η σημερινή Κυριακή μάς καλεί να αναλογιστούμε πώς δεχόμαστε τον λόγο του Θεού και κατά πόσο τον αφήνουμε να καρποφορήσει μέσα στην καρδιά μας. Ο Απόστολος Παύλος, απευθυνόμενος στον μαθητή του Τίτο, υπογραμμίζει ότι η αληθινή πίστη πρέπει να εκφράζεται με καλά έργα, αγάπη και έμπρακτη προσφορά προς τον συνάνθρωπο. Στο Ευαγγέλιο, με την παραβολή του Σπορέως, ο Χριστός φανερώνει ότι ο ίδιος θείος λόγος προσφέρεται σε όλους, αλλά καρποφορεί ανάλογα με την πνευματική κατάσταση και τη διάθεση της καρδιάς μας. Η σημερινή μνήμη των Αγίων Πατέρων της Ζ΄ Οικουμενικής Συνόδου μάς υπενθυμίζει επιπλέον ότι η πίστη δεν είναι μια αφηρημένη διδασκαλία, αλλά ζωντανή ομολογία της αλήθειας, η οποία διαφυλάσσεται μέσα στην Εκκλησία και φανερώνεται με την ορθόδοξη ζωή μας.

Α. Το Αποστολικό Ανάγνωσμα – Αγίων Πατέρων (Πρὸς Τίτον 3, 8–15)

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιΐστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει ὢν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σὲ ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρός με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλὼ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονταί σε οἱ μετ᾽ ἐμοῦ πάντες. Ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Παιδί μου Τίτε, είναι αξιόπιστος αυτός ο λόγος και θέλω να επιμένεις με βεβαιότητα σε αυτά, ώστε όσοι έχουν πιστέψει στον Θεό να φροντίζουν να πρωτοστατούν στα καλά έργα. Αυτά είναι τα καλά και ωφέλιμα για τους ανθρώπους. Να αποφεύγεις όμως τις ανόητες συζητήσεις, τις γενεαλογίες, τις φιλονικίες και τις διαμάχες γύρω από τον Νόμο, γιατί είναι ανώφελες και μάταιες. Τον άνθρωπο που προκαλεί διαιρέσεις με αιρετικές διδασκαλίες, αφού τον συμβουλεύσεις μία και δεύτερη φορά, να τον αποφεύγεις, γνωρίζοντας ότι ένας τέτοιος άνθρωπος έχει απομακρυνθεί από την αλήθεια και αμαρτάνει, καταδικάζοντας ο ίδιος τον εαυτό του. Όταν σου στείλω τον Αρτεμά ή τον Τυχικό, φρόντισε να έρθεις κοντά μου στη Νικόπολη, γιατί εκεί έχω αποφασίσει να περάσω τον χειμώνα. Τον Ζηνά, τον νομικό, και τον Απολλώ να τους εφοδιάσεις πρόθυμα για το ταξίδι τους, ώστε να μη στερηθούν τίποτε. Ας μάθουν και οι δικοί μας να πρωτοστατούν στα καλά έργα, ανταποκρινόμενοι στις απαραίτητες ανάγκες, ώστε να μην παραμένουν άκαρποι. Σε χαιρετούν όλοι όσοι βρίσκονται μαζί μου. Χαιρέτησε εκείνους που μας αγαπούν ενωμένοι μαζί μας στην πίστη. Η χάρη του Θεού ας είναι μαζί με όλους σας. Αμήν.

Β. Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα – Παραβολή Σπορέως (Λουκ. 8, 5–15)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην·Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό·καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα·καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτό. Καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν, καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή· Ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδόν εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἴρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας οἳ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἳ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσι. Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσι καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.

Είπε ο Κύριος αυτή την παραβολή: Βγήκε ο σπορέας να σπείρει τον σπόρο του. Και καθώς έσπερνε, ένα μέρος του σπόρου έπεσε δίπλα στον δρόμο, καταπατήθηκε και το έφαγαν τα πουλιά του ουρανού. Άλλος σπόρος έπεσε επάνω σε πετρώδες έδαφος και, μόλις φύτρωσε, ξεράθηκε, επειδή δεν είχε υγρασία. Άλλος έπεσε ανάμεσα στα αγκάθια και, καθώς τα αγκάθια μεγάλωσαν μαζί του, τον έπνιξαν. Και άλλος σπόρος έπεσε στην καλή γη και, αφού φύτρωσε, έδωσε καρπό εκατό φορές περισσότερο. Καθώς τα έλεγε αυτά, φώναζε: «Όποιος έχει αυτιά για να ακούει, ας ακούει». Τότε οι μαθητές Του Τον ρωτούσαν τι σήμαινε αυτή η παραβολή. Και Εκείνος τους είπε: «Σε σας έχει δοθεί να γνωρίζετε τα μυστήρια της Βασιλείας του Θεού, ενώ στους υπόλοιπους αυτά παρουσιάζονται με παραβολές, ώστε, ενώ βλέπουν, να μη βλέπουν πραγματικά και, ενώ ακούνε, να μην καταλαβαίνουν. Η παραβολή σημαίνει το εξής: Ο σπόρος είναι ο λόγος του Θεού. Εκείνοι που βρίσκονται δίπλα στον δρόμο είναι όσοι ακούνε τον λόγο, αλλά ύστερα έρχεται ο διάβολος και τον αφαιρεί από την καρδιά τους, για να μην πιστέψουν και σωθούν. Εκείνοι που βρίσκονται επάνω στην πέτρα είναι όσοι, όταν ακούσουν τον λόγο, τον δέχονται με χαρά, αλλά δεν έχουν ρίζα. Πιστεύουν για κάποιο διάστημα, όμως, όταν έρθει ο καιρός της δοκιμασίας, απομακρύνονται από την πίστη. Ο σπόρος που έπεσε ανάμεσα στα αγκάθια συμβολίζει εκείνους που άκουσαν τον λόγο, αλλά καθώς προχωρούν στη ζωή τους, πνίγονται από τις φροντίδες, τον πλούτο και τις απολαύσεις του βίου και δεν φέρνουν ώριμο καρπό. Ο σπόρος όμως που έπεσε στην καλή γη συμβολίζει εκείνους που, με καλή και αγαθή καρδιά, ακούν τον λόγο του Θεού, τον κρατούν μέσα τους και καρποφορούν με υπομονή. Όποιος έχει αυτιά για να ακούει, ας ακούει»